

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 588/2016
15.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Маје Ковачевић-Томић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.Ј., због кривичног дела фалсификовање новца из члана 223. став 4. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката М.М., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Крушевцу Кв бр.896/15 од 24.09.2015. године и Вишег суда у Крушевцу Кж2 бр.3/16 од 13.01.2016. године, у седници већа одржаној дана 15. јуна 2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Ј. – адвоката М.М., поднет против правноснажних решења Основног суда у Крушевцу Кв бр.896/15 од 24.09.2015. године и Вишег суда у Крушевцу Кж2 бр.3/16 од 13.01.2016. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крушевцу Кв бр.896/15 од 24.09.2015. године, новчана казна у одређеном износу од 150.000,00 динара која је окривљеном Н.Ј. изречена пресудом Основног суда у Крушевцу 5К бр.4244/10 од 17.07.2012. године, која није исплаћена, замењена је казном затвора у трајању од 150 дана, тако што је за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одређен један дан затвора. Истовремено је одређено да ће ову казну окривљени Н.Ј. издржати по правноснажности решења, с тим што ће се извршење казне затвора обуставити уколико окривљени плати новчану казну у целости.

Решењем Вишег суда у Крушевцу Кж2 бр.3/16 од 13.01.2016. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног Н.Ј., изјављена против решења Основног суда у Крушевцу Кв бр.896/15 од 24.09.2015. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Н.Ј. – адвокат М.М., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи побијана решења тако што ће обуставити поступак

извршења кривичне санкције према окривљеном, или да побијана решења укине у целини.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тач. 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у поступку пред првостепеним и пред апелационим судом.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног Н.Ј. – адвокат М.М., као разлог за подношење захтева за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, при чему само формално означава ову повреду, због које је подношење захтева дозвољено, међутим не конкретизује у чему се ова повреда састоји, док у образложењу захтева указује на повреду члана 105. тачка 7. Кривичног законика, истицањем да је у конкретном случају наступила застарелост извршења новчане казне, која повреда сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП није предвиђена као дозвољени законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, односно његовог браниоца, а због повреде закона.

Како је, према томе, у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено, а суштински се указује на недозвољне разлоге за подношење овог ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Н.Ј. одбацио као недозвољен, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.